

[Leonhard Hansen.]

sættelse af Arbejdstiden saadanne Steder, hvor Stat og Kommune yder økonomisk Støtte. Jeg henstiller, at Lovforslaget bliver behandlet paa saglig Maade, og at det betragtes som det, det er, et ærligt Forsøg som et Led i Bestræbelserne for at mildne Arbejdsløsheden. Jeg skal ikke komme ind paa at gennemgaa Lovforslaget, fordi det er saa kendt af alle Medlemmer her fra de tidligere Aar, hvor vi har behandlet det. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og saa vidt muligt hurtigt Behandling.

Elgaard: Da Folketinget har behandlet tilsvarende Lovforslag et Par Gange i Forvejen, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa dyberegaende Betragtninger vedrørende dets Indhold. Jeg vil sige, at rent principielt er Venstres Stilling til det Problem, der gemmes inden for Spørgsmaalet om kortere Arbejdstid, ikke ændret, men der kan, efterhaanden som Tiderne gaar, fremkomme Momenter, som ikke har været fremme paa et tidligere Tidspunkt, og som maaske kan gøre Nytte ved at komme under Behandling nu. Jeg forstaar derfor Genfremsettelsen af Lovforslaget saadan, at den højtærede Socialminister paa nuværende Tidspunkt mener, at der foreligger et og andet, som Folketingets Udvalg de tidligere Aar, naar vi har arbejdet med denne Sag, ikke har været klar over og ikke har haft fremme til Undersøgelse, og at man derfor ønsker, at dette andet nu skal prøves. Det kan Venstre fornuftigvis intet have imod. Jeg er enig med Ordføreren for Socialdemokratiet (Leonhard Hansen), naar han beklager den voldsom store Arbejdsløshed, som det danske Samfund har. Jeg er ogsaa enig med ham i, at hvis det ligger inden for Lovgivningsmagtens Mulighed at foretage Foranstaltninger til Nedbringelse af denne Arbejdsløshed, vilde det være et stort Ansvar, Lovgivningsmagten paatog sig, hvis den ikke gjorde dette. Er der derfor nye Momenter i Forbindelse med Spørgsmaalet om Arbejdstiden ogsaa inden for de Omraader, som Lovforslaget omfatter, der fortjener at overvejes, er Venstre selvfølgelig rede til at være med i disse Overvejelser og i en saglig Forhandling.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister allerede nu, at een Ting synes jeg, man kunde naa i den antagelig kommende Udvalgsforhandling, nemlig at gaa helt ind paa Problemerne i Forbindelse med dette Lovforslag, idet man, hvis ikke alle-

rede den højtærede Socialminister har gjort det, tog ganske bestemte Arbejder, som vi alle ved vil komme ind under denne Lov, og da søge ud fra denne Kendsgerning at udregne, hvilken Virkning Loven kan have med Hensyn til det beskæftigede Antal Arbejdere for saadanne bestemte Udsnit, som her kan være Tale om. Det er jo altid tilfredsstillende for Lovgivningsmagten, naar den træffer Afgørelse i en Sag, i enhver Henseende at have fast Grund under Fødderne.

Bouet: Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Kending, og naar det nu igen forelægges, maa man vel gaa ud fra, enten at Socialministeren mener, at de Partier, som hidtil ikke har villet være med, nu har faaet en anden Opfattelse af Spørgsmaalet, at Tiden og Kendsgerningerne har vist, at den Vej, der nu foreslaas, er farbar — jeg maa desværre berøve den højtærede Socialminister den Illusion, hvis det har været hans Opfattelse, thi for mit Parti er der intet, som har kunnet bevise for os, at det er den rigtige Vej, som den højtærede Socialminister her anviser —, eller ogsaa maa man gaa ud fra, at Socialministeren har Brug for dette Lovforslag, at Socialdemokratiet har Brug for det i Agitationen for over for Befolkningen at kunne sige: Ja, Socialministeren, Socialdemokratiet, Regeringen søger at gøre sit til at mindske Arbejdsløsheden, men det er de fæle Konservative og Venstre, som paa alle Maader modarbejder vore Bestræbelser.

Dette synes ogsaa at ligge i den ærede Ordfører for Socialdemokratiets Udtalelser, idet han var glad for, at Lovforslaget atter var blevet forelagt, og han ønskede, at det stadig skulde forelægges, at det skulde „mases ind i Rigsdagens Medlemmers og i Offentlighedens Bevidsthed“, hvad Ministeren og Regeringen tilstræber paa dette Omraade. At min Opfattelse her er rigtig, finder jeg underbygget af den Kendsgerning, at den højtærede Socialminister ikke har fulgt den Anvisning, som jeg tidligere har givet ham under Behandlingen af disse Lovforslag, hvor jeg henviste Socialministeren til selv administrativt at gennemføre denne Foranstaltning, thi det tror jeg, den højtærede Minister kan gøre. I de Tilskudslove, som Rigsdagen har vedtaget, staar der jo intet om, hvorledes Arbejdstiden skal være, og Ministerierne har paa de Omraader, hvor der er Forslag vedtaget, visse Beføjelser, der er visse Ting, der skal opfyldes, for at disse Tilskud eller Laan gives fra Statens Side, og her maatte den højtærede Socialminister paa samme Maade kunne stille den Betingelse for at